

Tüm Siyasilere Soru: Size Kim Oy Verecek?

İçeriği Yazan: [İlker EKİCİ](#) [1] Zaman: Salı, 04/03/2014 - 21:41

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünsün

Yayılan tapeler, uçuşan iddialar, yürüyen tartışmalar...

Canı cehenneme her türlü iddianın. Varlığı da yokluğu da bu yazının konusu değil. Bu yazı açık bir uyarıdır.

Devlet soyut bir şeydir, devlet kurumlar aracılığıyla ortaya çıkar. Yargısı, meclisi, yürütmesi, güvenlik güçleri ile devlet mefhumunun ruhuna can üflenmiş olur. Devleti var eden unsurların başında da halk gelir. Halkınız yoksa hangi büyüklükte toprağınızın olduğunun önemi yoktur.

Türkiye'de siyaset yaptığını zanneden politikacılar halk kavramını hiçbir zaman homojen (birbirine tamamen karışmış, farksız) olarak görmemiştir. Aksine siyaset, 20.yüzyıl teorisyenlerinden C.Schmitt'in kurguladığı dost-düşman ayrımı üzerine yürür. 21. yüzyılda bu çözümlemenin hala geçerli olması, aslında hiçbirimizin 21.yüzyıl insanı olmadığımızın göstergesidir.

Erdoğan'ı güçlü kılan konjonktür kendi içinde muhteşem bir tahlili getirir. Bu tahlilde Erdoğan'ın alternatifsizliğini görebiliriz. 2002 yılında iktidara gelen Erdoğan'ın iktidara gelmekten başka bir şansı yoktu. Çünkü rakiplerine göre farklı bir liderdi. 2002'de kendisiyle birlikte seçim yarışına giren tüm adaylar "Soğuk Savaş" döneminden kalma Türkiye siyasetçileriydi. Dünya siyaseti, Ortadoğu coğrafyası üzerine prestroyka devrine girmişken "soğuk savaş döneminde var olan siyasi figürler" devre dışı kalmalıydı. Erdoğan ise Soğuk Savaş esnasında Türkiye'de sorumluluk alabilecek mekanizmada olan bir siyasetçi değildi. Bu yüzden Erdoğan biçilmiş kaftandı. Hitabetinin gücünü fark edenler, işi büyüttüler. Sonucunda da karşımızda Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en uzun süreli iktidarına sahip bir lider var.

Bu bir komplo teorisi falan değil. Gerçeğin aslında ta kendisi. Erdoğan'ın rakipsiz olması, onun dönemindeki rakiplerin çağa uygun liderler olmamasıyla açıklanır. Şu an ise benzer bir durum var: 1989 da biten Soğuk Savaş'ın Türkiye'deki prestroykası 2002'ye kadar sürdü. Aradaki 13 yılda geline nokta yeni denge politikası ortaya çıkarırken 2002-2014 arası olan 12 yılda ise Erdoğan'lı büyüme "tarihi düşman" figürlerini devre dışı bırakmaya başladı. Bu devre dışı bırakma girişimi de kutuplaşmaya zemin hazırladı.

Gelinen nokta da ise 12 yıl doldu. Artık Erdoğan hem Türkiye'nin hem Dünya'nın hem de bölgenin dengelerini okuyamıyor. Eskiden kitle iletişim araçlarını kontrole aldığınız vakit algıyı ele geçirmeniz kolaydı. Şimdi ise yeni kitle iletişim araçları var: sosyal medya.

İşte sosyal medya, sansürsüz ve çıplak bir şekilde yürüdüğü için yeni güç ortaya çıktı. AKP iktidarı ise bu sosyal medya gücünü fark edemedi, hafife aldı. Erdoğan'ın söyledikleri anında eleştirilebilir oldu. Saklanan ve sansürlenmiş haberlere saniyeler içinde erişilebilir oldu. Bu erişilebilirlik ise en temel noktada hükümetle yurttaşlar arasında geri dönüşü imkansız uzaklaşmalara sebep oldu. Gezi, Uludere(Roboski) bunun en somut örneği.

Sosyal ağlarda gerçekleri görenler, ve gördüğünü gerçek sananlar ile hükümet arasında hükümet eliyle başlayan ötekileştirme başladı. Kabataş olayı, Bezm-i Alem camii'nde içki içildi yalanları bu ülkenin başbakanına söylenmek zorunda kaldı. Çünkü gerçekler sosyal ağlarda biliniyor, sosyal ağlar ise hükümetin seçmenince yeterince kullanılmıyor, o kitle daha çok başbakanı dinlemeyi tercih ediyordu. Anımsayın, Gezi olayları esnasında palayla kadın kovaladılar mesela bu bir gerçektir. O adama ne oldu?

Hükümetin kendi gücünü tehdit altında gördüğü anda protesto eden kitleleri yok sayması, ağır hakaretlerle boğması fanatizmi körüklüyor. Bu fanatizm iktidarı destekleyenler ve desteklemeyenlerin kendi içlerinde safları sıklaştırmalarıyla karşılaşılıyor. Bunun sonucunda ise haşhaşı, sülük, ateist, alevi, dinsiz, solcu, çapulcu v.s. kavramlar nefret söylemi olarak açıkça işleniyor. Bu nefret söylemi ise toplumda düzeltilmesi imkansız tahrifatlar yaratıyor.

Erdoğan'ın her kürsüye çıktığında karşısında saf tutan kim varsa "vur abalıya" mantığıyla konuşması, alandaki herkese o saftakileri yuhalatması kendi tabanını askerleştirmekte ve her sözü emir telakki edilmekte. Karşı tarafta ise olan bitenlerin Erdoğan söyleminden farkı yok. Çünkü Erdoğan'la "baş etmek" için O'nun kadar sert konuşmak zorunda hissediyorlar ve söylemler de keskinleşiyor.

Önümüzde 30 Mart var.

30 Mart'ta yerel seçim yapılacak. Meydanlarda Genel Başkanların gezmesi, bizim demokrasiden ne kadar uzak olduğumuzu gösterir. Yerel seçimlerde insanlar yerel yöneticilerini seçerler. Genel başkanları değil. Bu bir tarihi seçim diyenler olabilir, 1930'dan beri yapılan tüm yerel seçimlerin tarihi seçimler olduğunu hatırlatırız. Genel başkanlar arasında ayırım yapmaksızın teslim edilmesi gereken bir şey var: İstisnasız hepsi, etkisi altındaki kitleyi öfkeyle yoğuruyor. Sakin Güç diye gelen Kılıçdaroğlu da Erdoğan sertliği, Bahçeli öfkesi kadar kendinden söz ettiriyor.

Halk başta da dediğimiz gibi homojen değildir. Bu gerçeği bilerek, bunu kaşıyıp sokağı militer hale getirmek ise ülkede onarılmayacak yaralara sebep olacaktır. Son 1 ayda, AKP büroları molotoflandı, CHP büroları taşlandı, MHP'li bir görevli kurşunlanarak öldü, HDP'nin tabelaları söküldü, ilçe binası taşlandı, palalarla saldırıldı, miting meydanında bir adam açtığı pankart yüzünden son anda linçten kurtuldu.

Milli irade, sana oy veren kadar vermeyeni de kapsar. Veya AKP'ye oy veren herkes yolsuzluğın hırsızlığı destekler nitelikte değildir. Siyasetçilerin bu ucuz ötekileştirme eylemleri, bu halkı bıçakla pasta böler gibi paramparça etmektedir.

Siyasetçilerin oy isteyeceği kişilerin halkın tamamı olduğunu unutmak, siyaseti yok saymaktır. Siyasal parti liderlerinin unutmaması gereken şey şudur: Siz çeker gidersiniz, baki kalmaz o koltukları işgaliniz ama halk burada duracak ve sizin gidişinizi izleyecek. O yüzden bu halkı birbirine düşman etmeyin!

Her şey seçim değildir, bu üslup sertliği ve nefret söylemi seçim sonrasında Türkiye'yi birbirine katar. Sonuç ne olursa olsun!

İlker EKİCİ

ilker.ekici@politikadergisi.com

Yorumlar

Akılları Nerdeydi?

İçeriği Yazan: Cengiz T(Doğrulanmamış) Zaman: Cum, 07/03/2014 - 12:08

Yerel seçimlere giderken ülkede bir nefret ve gerginlik ortamı olduğu kesin.Ancak bunun sorumlusu başbakan ve onun izlediği ayrıştırıcı söylem ve siyasi çizgidir.Kendinden olmıyanı ve kendisi gibi düşünmeyeni dışlayan ve onu ötekileştiren bir söylem cepheleşmeyi getirmektedir.Ortada internete sızan ses kayıtları var bu ses kayıtlarından toplumda akpli bakanların ve başbakanın rüşvet ve yolsuzluğu bulaşmış olduğu yönünde bir algı oluşmuştur. Bu ses kayıtlarının gerçek olup olmadığını montaj ya da dublaj olup olmadığını kanıtlamak yine bu hükümetin görevidir.Bu yasadışı dinlemeyi yapanları başbakan paralel devletin adamları yani cemaat mensupları olarak topluma lanse etmektedir.Bakan çocuklarının yatak odalarındaki ayakkabı kutularına parayı da paralel devlet mi koymuştur.Paralel kelime anlamı aynı yöne bakan aynı çizgiler demektir.Unutulmaması gerekir ki bugüne dek gerek ergenekon gerek balyoz operasyonlarını bu cemaat mensubu hakim ve savcıların sahte dijital delillere dayandırarak başlattıkları zaman neden akp ve başbakan seyirci kalmıştır bu olanlara.12 yıllık iktidarı boyunca akp, cemaatin yargıya polise ve devlete sızdığını yeni mi farketmiştir?Benim bildiğim bu cemaat ve gülen şimdiye dek tüm başbakanlarla ecevit dahil iyi ilişkileri olan birisidir. Ta 80li yıllardan itibaren karakollara zaman gazetesi dışında hiçbir gazete girmezken şimdi kalkıp polis cemaatin kontrolüne geçti demek artık günaydın üsküdar da sabah oldu demektir. Akp cemaat çatışması dersanelerden çıkmıştır. Çünkü dersaneler cemaatin adam devşirdiği alanlar olmuştur. Cemaat heryere imamlar atarken hükümet nerdeydi? Şimdi kalkıp şikayet etmekte ama artık samimiyetlerini yitirmişlerdir.Cemaatin devlete özellikle emniyete sızmasını kitabında deşifre eden emniyet mensubu hanefi avcı hapse atılırken akılları nerdeydi bugün cemaatten şikayet edenlerin.Son olarak cemaatle elbette mücadele edilmeli ve devletten temizlenmeli sosyal gücü tasfiye edilmelidir,ancak 17 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonları sonucunda akp iktidarının da artık halk desteğini giderek yitirdiği bir gerçektir.31 Mart yerel seçimleri Türk siyasi hayatı açısından bir dönüm noktasıdır.Yerel seçimlerde seçmen iradesi tam olarak sandığa yansımak zorundadır.Seçim oyunlarına karşı gerekli tedbirler alınmalıdır. Muhalefetin bu yerel seçimleri genel seçimler havasına soktuğu görülmektedir.Dürüst bir demokratik yarışın sonucu beklenmelidir.

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (20/05/2024 - 12:38 tarihinde yazdırıldı):

[http://politikadergisi.com/makale/tum-siyasilere-soru-size-kim-oy-vercek](http://politikadergisi.com/makale/tum-siyasilere-soru-size-kim-oy-verecek)

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/ilker-ekici>

[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>